

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Biedrība „Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija“

Vastustaja: Valsts ieņēmumu dienests

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ⁽¹⁾ artikli 9 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et mittetulunduslikku ühingut, mille tegevuse eesmärk on viia läbi Euroopa Regionaalarengu Fondist rahastatud riigiabi projekte, tuleb pidada maksukohustuslaseks, kes teostab majandustegevust?
2. Kas nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artiklit 28 tuleb tõlgendada nii, et ühendust, mis tegelikkuses koolitusteenuseid ei osuta, tuleks pidada siiski teenusepakkujaga samaväärseks, kui teenused on hangitud mõnelt muult ettevõtjalt, et oleks võimalik viia läbi Euroopa Regionaalarengu Fondist rahastatud riigiabi projekt?
3. Kui teenusepakkuja saab teenuse saajalt osutatud teenuse eest ainult osa tasust (30 %) ja ülejäänud teenuse maksumus tasutakse Euroopa Regionaalarengu Fondilt saadud toetusest, siis kas vastavalt nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artiklile 73 on maksustatav summa kogusumma, mille teenusepakkuja saab teenuse saajalt ja toetusena kolmandalt isikult?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud **Amtsgericht Groß-Gerau (Saksamaa) 23. veebruaril 2023 – PU versus SmartSport Reisen GmbH**

(Kohtuasi C-108/23, SmartSport Reisen)

(2023/C 173/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Groß-Gerau

Põhikohtuasja pooled

Hageja: PU

Kostja: SmartSport Reisen GmbH

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades ⁽¹⁾ artikli 18 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et lisaks rahvusvahelist kohtualluvust reguleerivatele eeskirjadele sisaldab see ka asja lahendavale kohtule siduvat eeskirja liikmesriigi kohtute kohtualluvuse kohta reisilepinguga seotud asjades, kui reisijast tarbija ja temaga lepingu sõlminud reisikorraldaja elu- või asukoht on samas liikmesriigis, kuid reisi sihtkoht on välisriigis, mille tulemusel annab viidatud säte riigisiseseid kohtualluvust reguleerivaid õigusnorme täiendades tarbijale õiguse pöörduda reisikorraldaja vastu lepingust tulenevates nõuetes oma elukohajärgsesse kohtusse?

⁽¹⁾ ELT 2012, L 351, lk 1.